

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg synes sådan set, jeg har gjort det ret klart i både mit ordførerindlæg og mine tidligere bemærkninger, hvad Enhedslisten gerne vil, men hvis det er svært for ministeren at forstå det, kan jeg godt gentage det.

Det er sådan, at Enhedslisten ønsker at etablere en konkurrencelovgivning, der sikrer, at de store virksomheder ikke kan tryne de små virksomheder. Vi ønsker, at konkurrencemyndighederne skal kunne få adgang til de informationer, der gør dem i stand til at finde ud af, om de store virksomheder benytter sig af ufine metoder i forbindelse med konkurrence med de små virksomheder.

Det er, hvad Enhedslisten ønsker. Det mener vi ministeren levede op til i sit første lovforslag, og derfor er vi kede af, at ministeren på baggrund af industriens og andres indvendinger har forandret det oprindelige lovforslag, så det ikke længere er muligt at få fingre i de nødvendige informationer. Det vil i mange, mange tilfælde være umuligt for konkurrencemyndighederne at godtgøre, at der er begrundet mistanke, når de ikke har adgang til informationerne, og det var netop derfor, vi ønskede, at der var mulighed for, at de kunne få adgang til dem.

Jeg synes sådan set, jeg har gjort det klart, at i denne sammenhæng ønsker Enhedslisten ikke en omvendt bevisbyrde, men at konkurrencemyndighederne får adgang til informationer. Det synes vi er et rimeligt minimum, og det stiller i øvrigt overhovedet ikke danske virksomheder i en anderledes position end alle andre virksomheder i EU, så når Venstres ordfører tidligere har sagt heroppefra, at det vil betyde, at virksomhederne flytter til udlandet, er det ganske simpelt noget vrøvl. I udlandet vil de jo opleve, at reglerne er præcis de samme som dem, ministeren lagde op til i første omgang, og man kan sige, at i forbindelse med EF-retten er det faktisk sådan, at lovgivningen går endnu videre. Ved EF-retten kan man nemlig kræve decideret omvendt bevisbyrde, altså noget, som vi i Enhedslisten måske synes er at trække det lige langt nok ud.

Jeg håber, ministeren denne gang har forstået, hvad det er, Enhedslisten vil.

Kl. 12.00

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Hvad er det for nogle eksempler, der kan gives på, at med de tre kriterier kan en virksomhed

punkt 1 ikke komme med en klage, Konkurrencerådet kan punkt 2 ikke gribe ind over for nogle, der misbruger det, fordi man ikke kan gennemskue, at der foregår et misbrug? Jamen det kommer da helt af sig selv, for misbrug kan jo kun gå ud over en anden part, nemlig en konkurrent, som f.eks. indgiver en klage. Dermed har konkurrenten selvfølgelig også en indikation af, hvad der foregår. Altså det er, som om det er helt umuligt for Konkurrencerådet at arbejde med de tre kriterier.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg kan godt prøve at gøre det mere konkret. Lad os sige, at et lille mejeri har en mistanke om, at der bliver anvendt ufine metoder af et større mejeri. Så kan det lille mejeri godt henvende sig til konkurrencemyndighederne for at bede om at få det undersøgt, men konkurrencemyndighederne har ikke skyggen af chance for at vide, om der er begrundet mistanke.

Deres problem er jo, at de bliver nødt til at vide, hvilke aftaler der foreligger, for at kunne godtgøre, at der er begrundet mistanke. Konkurrencemyndighederne har som udgangspunkt ikke adgang til de aftaler og kan ikke pålægge virksomheden at indsende de aftaler, medmindre der er begrundet mistanke.

Det vil altså sige, at konkurrencemyndigheden står i en hårknudesituation, fordi den ikke har mulighed for at indhente de oplysninger, der afgør, om den har en begrundet mistanke. Jeg håber, at det var konkret nok.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Ikke for at forlænge det her, men altså de kriterier, der er, er jo lige præcis med i det eksempel, der bliver givet her. Der skal foreligge særlige markedsforhold. Hvis det er et lille mejeri over for en stor gigant, jamen så er det kriterium opfyldt. Punkt 2 er, at der foreligger en ikke ubegrundet klage fra en konkurrent, jamen altså hvis et lille mejeri faktisk kan se, at der er et mønster, så er den jo ikke ubegrundet. Punkt 3 er, at på grund af disse forhold og særlige behov får Konkurrencestyrelsen større indsigt i, hvorledes den dominerende virksomhed fastsætter sine priser, rabatter m.v.

Jamen så er de jo opfyldt. Det eksempel, der bliver givet her, opfylder de her kriterier. Hvad er problemet så?